

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/432/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115221359
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4115221359.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/X, D., zast.: Mgr. Peter Kupka, advokát, Hlavná 23, Trnava, proti žalovanému: I. T., IČO: 41061993, s miestom podnikania B. XXX, zastúpený JUDr. Mária Konrádová, advokátka, so sídlom Nitra - Farská 8, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I.Súd žalobu zamietal.

II.Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.7.2015 domáhal od žalovaného zaplata sumy 5.000 eur titulom nemajetkovej ujmy a sumy 689,46 eura titulom náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný odovzdal žalobcovi do dočasného užívania motorové vozidlo (typ: Mercedes Benz - Sprinter, EČ: L. XXXV.). Vozidlo bolo aj so žalobcom zadržané políciou dňa 11.7.2013 vo Villachu, vozidlo malo pozmenené výrobné číslo karosérie. Vyššie uvedeným konaním porušil žalovaný prevenčnú povinnosť podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. a v priamej následnosti tým spôsobil žalobcovi nielen škodu prinajmenšom vo výške 689,46 eura spočívajúcu v nevyhnutných nákladoch žalobcu za: pohonné hmoty 139,46 eura, pokutu 150 eur, taxi: polícia Villach-čerpacia stanica Villach 50 eur, taxi: E. - D. 350 eur, ale aj nemajetkovú ujmu 5.000 eur, spočívajúcu v zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu v dôsledku jeho zadržania pre podozrenie zo spáchania trestného činu, čím bola nepochybne znížená žalobcova dôstojnosť ako aj vážnosť v spoločnosti. Vzhľadom na veľmi intenzívny zásah do súkromia a spôsobenú citovú ujmu je požadovaný nárok žalobcu primeraný. Keďže z hľadiska prostriedkov na ochranu už nie je možné použiť upustenie od neoprávneného zásahu alebo odstránenie následkov uskutočneného zásahu, do úvahy prichádza len táto možnosť, a to primerané zadostučinenie v peniazoch.

2.Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 22.5.2017 rozsudkom č.k. 14C/432/2015-102 tak, že žalobu zamietol, žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

3.Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/80/2018-134 zo dňa 30.11.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalovaný odovzdal predmetné motorové vozidlo žalobcovi a tento bol v Rakúsku zadržaný príslušníkmi polície, pričom bolo zistené, že na vozidle je pozmenené VIN číslo. V dôsledku toho sa so žalobcom nakladalo ako s páchatelom trestného

činu. Túto skutočnosť považuje za zásah do jeho ochrany osobnosti a má za to, že zo strany žalovaného nepostačuje ako primerané zadost'učinenie len ospravedlnenie. Zo strany žalovaného došlo k zanedbaniu prevenčnej zodpovednosti a starostlivosti pri odovzdávaní motorového vozidla žalobcovi. Žalovaný má aj v predmete svojho podnikania nakladanie s motorovými vozidlami. Tiež žalovaný nepredložil aktuálne lustrácie z času odovzdania tohto motorového vozidla žalobcovi.

5. Žalobca na pojednávaní uviedol, že on sa zaoberá dovozom nábytku z Talianska a viac krát som si požičal od pána žalovaného vozidlo, nakoľko potrebuje práve dodávky. Večer pred odchodom do Talianska si boli toto vozidlo prevziať spolu s pánom G. okolo 17.00 hod. a vozidlo im odovzdával zamestnanec žalovaného. Žalovaný mu nikdy žiadne doklady okrem technického k tomuto vozidlu nedával. Bol však predtým so žalovaným dohodnutý telefonicky, že si to vozidlo príde prevziať a on s tým súhlasil. Oni si auto zobrali deň pred odchodom 10.7., potom G. išiel na tomto požičanom aute domov do Nitry a jeho prišiel ráno zobrať. Na druhý deň vyrazili do Talianska a v Rakúsku bola razia na dodávky. Odstavili ich a potom otočili smerom do Vlachy. Tam ich zavreli na 5-6 hodín do cely. Potom ich vypočúvali, nakoľko zistili, že auto má prerazené VIN číslo, je kradnuté. Boli aj obvinení, auto si nechali a asi po 10 hodinách ich pustili. Zavolali si taxík do mesta, keďže sa nemali ako dostať na Slovensko a potom zavolať D., ktorý je taxikár a ten ich zobral. Oni s autom nič nerobili, iba si ho požičali deň pred odchodom. Žalovaný má dielňu, kde sa zaoberá opravou a skladaním áut, ktoré tiež následne predáva. Nevie prečo ho potom naše orgány nepreverovali. Keď sa potom vrátili, on mu telefonoval, stretli sa vo Veľkom Záluží a chcel od neho tisíc eur za náklady ktoré s týmto mal. Žalovaný mu povedal, že chce 4 tis. Eur za to auto, lebo mu nebolo vrátené. Asi po 3-4 mesiacoch Rakúska polícia obvinenie stiahla. Všetky tieto veci na neho zle vplývali, nakoľko sa obávali, že si bude musieť zobrať rakúskeho advokáta v súdnom konaní a všetky ďalšie okolnosti súvisiace s tým, čo prežíval spôsobili, že si nárokuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy. Následne na pojednávaní uviedol, že s odovzdaním vozidla to bolo tak, že deň predtým telefonicky komunikoval s p. T., čo robil často, lebo si auto požičiaval dosť často. Povedal mu, že je odcestovaný a auto bude pripravené. Išiel tam s G., zobrali auto, šiel domov a G. s autom šiel tiež domov. Ráno sa stretli a pokračovali do Rakúska, auto mu predal zamestnanec v Lehote v areáli družstva, kde bola rozostavaná budova, priestor bol plný vrakov áut. Na základe toho, že si auto často požičiavali a praktiky p. T. boli také, že nikdy nedal zmluvu, bral to tak, že sa poznajú, ani teraz mu nedal zmluvu o pôžičke. Požičanie auta bolo dohodnuté cez p. T., len mu zatelefonoval, či je voľné auto, uviedol, že áno, uviedol, že ho potrebuje na konkrétny deň a hodinu, či si ho môže zobrať. Žalovaný uviedol, že áno. Tak si ho išli zobrať. O inom sa nedohadovali, taxa bola známa 50 euro na deň. Pri tomto rozhovore telefonikom bol p. G., „neviem to úplne presne, ale môže povedať, že tam bol. Ešte G. telefonoval žalovanému, tieto výpožičky od žalovaného vybavoval G., ktorý vozil pre žalovaného autá z Talianska, G. ho skontaktoval so žalovaným. Obaja telefonovali zo svojho telefónu žalovanému. Najprv žalovanému volal G. a potom on. On si auto objednával. G. išiel s ním ako tlmočník asi, vedel po taliansky. Požičiaval si toto auto asi raz mesačne a asi pol roka to trvalo. Ešte mal požičané asi 9 miestny mikrobús, boli na výlete v Prahe s rodinou. Raz ich s predmetným autom zastavila aj hliadka v Rakúsku, kde však skontrolovali aj doklady. Taxu 50 eur na deň nikdy neskúmal. Tieto podmienky dohodol G., plnil len to, čo bolo dohodnuté. Platené to bolo do ruky, platil žalovanému, ale možno niekedy dal aj G. nech zaplatí žalovanému, nepamätá si to presne. Platba za vozidlo sa platila vždy pri vrátení vozidla žalovanému. Za posledné požičanie vozidla neplatil. Žalobca následne uviedol, že ho to zasiahlo, nevedel sa sústrediť, mal infarkt. Nemal chuť do jedla, schudol, nevedel sa z toho spamätať. Polícia ich zadržala, nevedeli prečo, čo sa deje, potom sa dozvedel, že išli na ukradnutom aute, trošku sa mu uľavilo, mal z toho stres. Pozerali na neho ako na zločinca, asi mesiac nechodil do práce.

6. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že nie je zrejmé čoho sa presne žalobca domáha, keď podľa ust. § 420 OZ sú presne vymedzené podmienky zodpovednosti náhrady za škodu a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou a tiež zavinenie škodcu. Poukázali na to, že žalovaný nijako nezanedbal svoju prevenčnú povinnosť, keďže predmetné mot. vozidlo kúpil v roku 2010 na Slovensku, toto bolo aj riadne na ODI prihlásené a tiež predložili listiny o tom, že predmetné vozidlo čo sa týka VIN čísla nemá žiadny záznam. Ďalej už žalovaný v tejto veci nemal povinnosť niečo robiť navyše alebo zisťovať. V tomto štádiu má za to, že chýba príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. Žalovaný si toto mot. vozidlo preveroval aj v roku 2010 keď ho kupoval a tiež ho preveroval predtým ako ho predal žalobcovi, pričom v tom čase dokonca vozidlo bolo nepojazdné, pritom nič nebolo robené písomne, t.z. že žalovaný nemá ako teraz preukazovať po takom dlhom čase, že vozidlo malo rovnaké VIN číslo, aj v čase keď ho prevádzal na žalobcu lebo toto mot. vozidlo stále figuruje s rovnakým VIN číslom. Žalovaný kúpil toto

mot. vozidlo s rovnakým VIN číslom ako ho aj predal. To či bolo toto VIN číslo pozmenené ešte predtým ako ho kúpil, zato žalovaný nemôže niesť zodpovednosť, preto si myslí, že každé ďalšie dokazovanie v tejto veci je nadbytočné.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je pravda, že robí s motorovými vozidlami, tieto opravuje a potom tiež havarované vozidlá kupuje na náhradné diely. Toto bolo v nepojazdnom stave, napriek tomu ho žalobca chcel a bolo mu odpredané len za zostatkovú cenu, lebo bolo stále v evidencii. Motorové vozidlo bolo prepísané podľa podkladov, ktoré mu dal k dispozícii žalobca. G. pozná, vie že je z Nítry a kedysi dávno spolu pracovali. Nie je pravda, že by mu auto požičiaval. Žiadneho zamestnanca by tým nepoveril a tiež na kamióne nejazdí. Nie je pravda, že by kradnuté vozidlá rozoberal a inšpekcia kriminálky nezistila žiadne pochybenia, keďže pracoval pre Ministerstvo vnútra a Ministerstvo obrany SR a potreboval previerku. Ani zo strany rakúskej polície mu neprišlo nič ohľadom tohto motorového vozidla. Prvá listina ohľadom tohto vozidla od žalobca mu prišla až po dvoch rokoch. On toto vozidlo kúpil v roku 2010 ako búrané kúpil ho cez firmu Invest z Partizánskeho a diely z neho použil na opravu iných motorových vozidiel. Ohľadom kúpy tohto vozidla iba prišli nejakí ľudia a povedali, že sú z firmy Anima od V. a toto bolo potom prepísané na nejakú firmu, oni mu dali podklady, na koho má byť vozidlo prepísané. Ešte predtým prišiel nejaký človek od žalobcu, že potrebuje technický preukaz od tohto vozidla, tak mu odovzdal technický preukaz a časť jedna, teda malé osvedčenie. Potom po niekoľkých dňoch prišiel zase niekto od žalobcu a odviezli si zostatky tohto motorového vozidla. Pre neho to už bol šrot, nakoľko on z tohto vozidla použil motor a preto to bolo aj nepojazdné, zároveň to bolo havarované, keďže o to žalobca mal záujem, tak mu tento vrak odpredal. Karoséria menená nebola, on a ani jeho firma na ňom karosériu nemenili, lebo ak by karoséria bola menená, muselo by byť firmou, ktorá sa tým zaoberá pridelené číslo a o tom by musel byť zápis na Ministerstve dopravy, ktoré na to dáva súhlas.

8. Svedok C. G. na pojednávaní uviedol, že nemá následky po úraze, mal problémy s pamäťou po úraze a momentálne nevie, či má problémy. Nemôže si tak pamätať ako predtým. Predchádzajúce udalosti si pamätá zbežne. Pamätá si, že boli zadržaní v Rakúsku. Predchádzajúce okolnosti, ako odovzdanie auta si nepamätá. Šoférovali, striedali sa počas jazdy do Talianska, na hraniciach ich zadržali a tam boli vypočúvaní. Potom išli domov bez auta. Domov sa dopravili tak, že kamarát žalobcu prišiel pre nich. Nepamätá si na ďalšie okolnosti. Nevie ako riešili situácie okolo príchodu domov na Slovensko. Nevie ako riešili to, že prišli bez vozidla, myslí si, že žalobca povedal, že si to nejako vybaví. Žalobcovi tlmočil do talianskeho jazyka pre jeho obchodnú aktivitu, to bol predaj nábytku. Tlmočil telefonicky s obchodnými partnermi žalobcu, chodieval so žalobcom aj do Talianska. Tento pracovný vzťah bol na dohodu. Inú činnosť pre žalobcu nevykonával, iba to, že keď bolo treba išiel do Talianska. Cestu zabezpečoval p. V.. Vykonával šoféra s odťahovkou. Bolo to v minulosti, asi 5 rokov. Čo sa týka 11.7.2013, dostali sa do Rakúska asi bielou dodávkou, v akom bolo stave vozidlo nevie, striedali sa pri šoférovaní, kto bol vlastníkom vozidla nevie. Absolvoval so žalobcom aj v minulosti takéto cesty, aké vozidlá sa na to používali nevie. Čo sa týka okolností zadržania v zahraničí, boli zadržaní, išli na políciu, tam boli vypočutí. Vypovedali tam, čakali tam, prišla tam tlmočnica z Čiech tuším. Ako prežíval žalobca toto zadržanie nevie.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedka, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zápisnice o prehliadke a zaistení vozidla Krajinského policajného veliteľstva Korutánsko zo dňa 11.7.2013 (Villach) vyplýva, že bol zadržaný žalobca dňa 11.7.2013 a bolo zaistené motorové vozidlo Mercedes-Benz Sprinter, L.-XXXV. pôvodne, J. -XXXI., karoséria č. VIN F pôvodne, F. XXXXXXXRXXXXXX.

Podľa osvedčenia o evidencii motorového vozidla - technického preukazu malo vozidlo Mercedes-Benz Sprinter VIN F pričom vlastníkom a držiteľom vozidla bol žalovaný od 16.7.2010. Dňa 12.7.2013 bolo vozidlo prepísané na nového vlastníka BB-Corporation, spol. s r.o. so sídlom v Bratislave.

Z výpisu zo živnostenského registra žalovaného súd zistil, že okrem iného bolo v danom čase predmetom jeho činnosti aj predaj ojazdených motorových vozidiel a opravy a servis cestných motorových vozidiel.

Z internetovej stránky Ministerstva vnútra SR - odcudzené motorové vozidlá, vozidlo so zadaným VIN F a tiež ŠPZ L.-XXXV., nemá záznam.

V predžalobnej výzve zo dňa 22.6.2015 žiadal žalobca cestou právneho zástupcu žalovaného o zaplatenie - náhrady škody v sume 339,46 eur a nemajetkovej ujmy v sume 5000 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k predžalobnej výzve zo dňa 30.6.2015 uviedol, že motorové vozidlo typ: Mercedes Benz - Sprinter, EČ: L. XXX V. nebolo z dôvodu dopravnej havárie pojazdné, a teda ho nemohol odovzdať do dočasného užívania. S p. V. sa dohodli na odkúpení nepojazdnej časti spolu s dokladmi k vozidlu, ktoré dňa 11.7.2013 osobne prevzal. Zmena v osvedčení vozidla bola vykonaná nasledujúci deň t.j. 12.7.2013 na príslušnom dopravnom inšpektoráte. Výrobné číslo na karosérii bolo totožné s číslom uvedeným v osvedčení o vozidle.

C. G. pri výsluchu dňa 11.7.2013 do zápisnice spísanej vo Villachu Krajiným policajným riaditeľstvom Korutánsko uviedol, že žalobca si častejšie zvykol požičať od žalovaného Mercedes Sprinter, zadovážil ho žalobca, on je len vodič, nevedel, či je vozidlo prihlásené na žalovaného alebo na firmu, nevie či má žalovaný aj ďalšie vozidlá, koľko stojí prenájom nevie, všetko vybavoval žalobca. Prvýkrát videl Mercedes Sprinter u žalovaného pred dvoma rokmi, technický preukaz by mal byť u žalovaného.

10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods.1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 659 Občianskeho zákonníka, zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

Podľa § 660 Občianskeho zákonníka, požičiavateľ je povinný odovzdať vypožičiatelovi vec v stave spôsobilom na riadne užívanie. Ustanovenie §617 platí primerane aj pre užívanie veci.

11. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5.000 eur titulom nemajetkovej ujmy a sumy vo výške 689,46 eura titulom náhrady škody. V žalobe uviedol, že žalovaný mu do dočasného užívania odovzdal motorové vozidlo, ktoré malo pozmenené výrobné číslo karosérie, v dôsledku čoho bolo aj so žalobcom zadržané políciou dňa 11.7.2013 vo Villachu. Vychádzal z právneho názoru, že žalovaný uvedeným konaním porušil prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ a v priamej následnosti mu tým spôsobil škodu a nemajetkovú ujmu. V danej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať okolnosti, za ktorých došlo k odovzdaniu motorového vozidla a tiež preukázať ako sa so žalovaným dohodol (obsah záväzku), keď si od neho vzal motorové vozidlo za účelom jeho používania. Žalobca odvíja svoj nárok na náhradu škody a nemateriálnej ujmy od porušenia prevenčnej povinnosti žalovaného v zmysle ustanovenia § 415 OZ. Právnym posúdením veci stranou sporu súd nie je viazaný, a súd sa v konaní zaoberal otázkou aký právny vzťah medzi stranami sporu vznikol, a či za vzniknutú škodu a nemajetkovú ujmu nesie zodpovednosť žalovaný s ohľadom na iné právne posúdenie sporu súdom. Súd vo veci dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k dohode strán o odovzdaní vozidla do dočasného užívania, podľa obsahu dohody súd aplikoval na prejednávany spor ustanovenia Občianskeho zákonníka konkrétne § 659 a nasl. OZ týkajúce sa zmluvy o výpožičke. Medzi stranami sporu došlo k dohode o výpožičke motorového vozidla, boli splnené pojmové znaky zmluvy o výpožičke, vec / vozidlo / bola prenechaná do užívania za podmienok umožňujúcich jej užívanie, užívanie veci / vozidla/ bolo účelom zmluvy, išlo o bezodplatné a dočasné užívanie veci vypožičiatelom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca dostal do svojej dispozície motorové vozidlo, ktorého

vlastníkom bol žalovaný. Strany sporu sa nezhodli v tom, či došlo k jeho odovzdaniu alebo predaju. Žalobca tvrdil, že motorové vozidlo Mercedes-Benz Sprinter, L.-XXXV. si dňa 10.7.2013 prišiel prevziať spolu s C. G. od žalovaného, ktorý sa tam však nenachádzal a odovzdať mu ho mal nejaký pracovník žalovaného. K vozidlu dostal iba malý technický preukaz a na druhý deň s ním vycestovali do Rakúska, kde boli zadržaní a bolo zistené, že vozidlo má iné VIN číslo ako aj ŠPZ. Žalovaný naopak tvrdil, že vozidlo bolo nepojazdným vrakom a odpredal ho žalobcovi za zostatkovú cenu, pričom s ním jednali ľudia, ktorých mal poslať žalobca a vozidlo následne dňa 12.7.2013 prepísal na spoločnosť, ku ktorej mu dali podklady. Čo sa týka týchto tvrdení - zapožičanie alebo predaj, tu súd vo veci doplnil dokazovanie výsluchom svedka C. G., ktorý uviedol, že žalobca si častejšie zvykol požičať od žalovaného Mercedes Sprinter, vozidlo zadovážil žalobca, on bol len vodič, nevedel, či je vozidlo prihlásené na žalovaného alebo na firmu, nevie či má žalovaný aj ďalšie vozidlá, koľko stojí prenájom nevie, všetko vybavoval žalobca. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o predaji vozidla, tento preukázal iba to, že bol vlastníkom a držiteľom vozidla od 16.7.2010 a dňa 12.7.2013 bolo vozidlo prepísané na nového vlastníka spoločnosť BB- Corporation, spol. s.r.o. so sídlom v Bratislave. Podľa výpisu z obchodného registra bola táto spoločnosť k 29.5.2015 vymazaná a nie je v jej orgánoch uvedený žalobca. V konaní nebolo sporné, že predmetné vozidlo bolo žalobcovi odovzdané dňa 10.7.2013 (v tom čase bol žalovaný v zahraničí). S poukazom na vykonané a doplnené dokazovanie nárok žalobcu súd posúdil podľa ustanovenia § 660 OZ, z ktorého vyplýva, že požičiavateľ je povinný odovzdať vypožičiavateľovi vec v stave spôsobilom na riadne užívanie. Požičiavateľ teda zodpovedá za to, že vec odovzdá vypožičiavateľovi v takom stave, že ju možno riadne užívať, vec musí byť už pri odovzdaní v stave zodpovedajúcom zmluvným podmienkam, resp. účelu zmluvy. V prípade, ak si vypožičiavateľ riadne nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 660 OZ jeho zodpovednosť možno prirovnať k zodpovednosti darcu podľa § 629 OZ, pretože rovnako ako pri darovaní ide aj pri výpožičke o bezodplatnú zmluvu. Bolo povinnosťou žalobcu v konaní jednoznačne preukázať, aký právny vzťah so žalovaným uzavrel, a aký bol jeho obsah. Čo sa týka otázky zodpovednosti žalovaného za vznik škody a nemajetkovej ujmy, v tomto smere súd ďalšie žalobcom navrhnuté dôkazy ohľadne vzniku a výšky škody a nemateriálnej ujmy nevykonal, pretože tak ako vyslovil Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí, žalovanému žiaden právny predpis neukladá povinnosť overovať tú skutočnosť, či vozidlo malo pozmenené VIN číslo karosérie, a preto jeho zodpovednosť nie je možné vyvodiť len z porušenia prevenčnej povinnosti uvedenej v ust. § 415 OZ. Je síce pravdou, že žalovaný mal v predmete svojho živnostenského oprávnenia aj predaj ojazdených motorových vozidiel a opravy a servis cestných motorových vozidiel, avšak nebolo poukázané na žiadne ustanovenie alebo zákon, ktorý by mu ukladal povinnosť preverovať u každého kúpeného vozidla číslo VIN karosérie. Navyše uvedené motorové vozidlo kúpil na Slovensku, bolo riadne zaevidované na dopravnom inšpektoráte a ako sám poukázal, podľa internetovej stránky Ministerstva vnútra SR - odcudzené motorové vozidlá, vozidlo doposiaľ nemá pod jeho VIN a ŠPZ evidovaný záznam o odcudzení. Vozidlo bolo od 10.7.2013 v dispozícii žalobcu, resp. C. G., žalovaný ani nemal byť prítomný pri odovzdaní vozidla. Predmetné vozidlo, ktoré bolo u žalovaného a bolo evidované pod ŠPZ L.-XXXV. malo pri jeho zaistení v Rakúsku ŠPZ J.-XXX I., čo opäť navádza k tomu, že s ním bolo neoprávnene nakladané. V konaní nebolo preukázané, kto vozidlo protizákonne upravoval, avšak predmetom tohto konania ani nie je zistenie kto neoprávnene do vozidla zasahoval, nakoľko táto skutočnosť by mala skôr predmetom trestného konania. Podstatné však je, že súd nezistil, že by žalovaný porušil svoju prevenčnú povinnosť predchádzať škodám, keďže nie je povinný preverovať a kontrolovať VIN číslo na svojich vozidlách. Inak by sme sa dostali k absurdnému stavu, a to, že by sme museli vychádzať z predpokladu, že každé motorové vozidlo má pozmenené VIN a je treba ho preveriť. V predmetnom spore však v rámci konania žalovaného a jeho prevenčnej povinnosti nebolo zistené žiadne pravidlo, nariadenie, či ustanovenie, ktoré by predstavovalo pre žalovaného povinnosť overovať VIN číslo karosérie na svojich vozidlách. Keďže súd dospel k uvedenému záveru, t.j. že žalovaný neporušil svoju prevenčnú povinnosť, je zrejmé, že žalovaný nenesie zodpovednosť za škodu, ktorá bola spôsobená žalobcovi a ktorá spočíva jednak vo vynaložených nákladoch žalobcu v preprave z Rakúska na Slovensko v sume 689,46 eur, ako aj v ním tvrdenej nemajetkovej ujme, teda v zásahu do práva na ochranu osobnosti, ktorú vyčíslil na sumu 5000 eur. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka návrhov na dokazovanie zo strany žalobcu, tieto súd zamietol, žalobca navrhoval opätovný výsluch svedka G., tento súd nepovažoval za potrebný, nakoľko bola vyžiadaná výpoveď svedka G. od rakúskych policajných orgánov, kde sa vyjadroval bezprostredne po udalosti a pred súdom už vypovedal, pričom jeho výpoveď bola prednesená vo väčšej miere v tom zmysle, že si udalosti nepamätá. Keďže súd dospel k záveru, že žalovaný neporušil svoju prevenčnú povinnosť, nakoľko súd vychádzal práve zo skutočnosti, že vozidlo bolo žalobcovi „len“ odovzdané a keďže v konaní nebolo preukázané, že

by žalovaný mal nieť zodpovednosť za náhradu škody, súd považoval ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov C. V., C. V., S. V., I. D., za nadbytočný.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že súd priznáva žalovanému plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, nakoľko žalovaný bol v konaní plne úspešný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, týka sa to aj trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.